

การเสริมสร้างวินัยต่อตนเองของนักเรียน โรงเรียนเทศบาลวัดกลาง
อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น
Self-Discipline Reinforcement of Students at Watklang Municipal
School, Muang District, Khon Kaen Province

ปราณปรียา ทรงศรี¹
ดร.กุหลาบ บุริสาร²

บทคัดย่อ

การเสริมสร้างวินัยต่อตนเองของนักเรียน โรงเรียนเทศบาลวัดกลาง อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น เป็นการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียนซึ่งเป็นหัวใจสำคัญที่จะทำให้ให้นักเรียนมีพฤติกรรมที่พึงประสงค์ เป็นผู้มีระเบียบวินัย การศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อที่จะพัฒนาการเสริมสร้างวินัยต่อตนเองของนักเรียนโรงเรียนเทศบาลวัดกลาง ในด้านการแต่งกายถูกระเบียบของโรงเรียน และด้านการตรงต่อเวลา โดยใช้หลัก วิจัยปฏิบัติการตามแนวคิดของ เคมมิส และแม็กแท็กการ์ท คือ การวางแผน (Planning) การปฏิบัติ (Action) การสังเกต (Observation) และการสะท้อนผล (Reflection) ทำการพัฒนารอบ กลุ่มผู้ร่วมศึกษาค้นคว้า จำนวน 8 คน ได้แก่ ผู้ศึกษาค้นคว้าจำนวน 1 คน และผู้ร่วมศึกษาค้นคว้า จำนวน 7 คน กลุ่มเป้าหมาย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 30 คน ที่มีปัญหาด้านการแต่งกาย และด้านการตรงต่อเวลา เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบบันทึก แบบสังเกต แบบสัมภาษณ์ และแบบประเมิน การตรวจสอบข้อมูลใช้เทคนิคการตรวจสอบข้อมูลแบบสามเส้า วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพจากเอกสาร เชิงปริมาณใช้สถิติพื้นฐาน ค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ย นำเสนอผลการศึกษาค้นคว้าโดยวิธีพรรณนา

ผลการศึกษา พบว่า ผลการดำเนินการพัฒนาในวงรอบที่ 1 โดยใช้กลยุทธ์การประชุมระดมความคิด ในการพัฒนา จำนวน 4 กิจกรรม คือ 1)กิจกรรมโฮมรูม 2)กิจกรรมเยี่ยมบ้าน 3)กิจกรรมไบเบิลอิงไบแดง 4)กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน จากนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย ด้านการแต่งกายถูกระเบียบของโรงเรียน จำนวน 15 คน มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในทางที่ดีขึ้น 11 คน คิดเป็นร้อยละ 73.33 และนักเรียนที่ต้องแก้ไขปรับปรุงพฤติกรรม จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 26.67 ปัญหาที่พบ ได้แก่ นักเรียนชายปล่อยเสื้อลอยชาย แต่งกายไม่เหมาะสมกับโอกาสที่โรงเรียนกำหนด เจาะหูใส่ตุ้มหู ใส่ห่วง สวมใส่เครื่องประดับ ใส่ถุงเท้าผิดสี และด้านการตรงต่อเวลา นักเรียนกลุ่มเป้าหมาย จำนวน 15 คน ลาออก 1 คน คงเหลือกลุ่มเป้าหมาย 14 คน มีการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้น จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 42.86 และนักเรียนที่ต้องแก้ไขปรับปรุงพฤติกรรม จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 57.14 ปัญหาที่พบได้แก่ มาโรงเรียนสาย ไม่ทันเข้าแถวหน้าเสาธง หนีเรียน ไม่ส่งงานตามที่ครูมอบหมาย หลังการดำเนินการพัฒนาในวงรอบที่ 1 ผลปรากฏมีนักเรียนกลุ่มเป้าหมายที่ต้องแก้ไข ปรับปรุงพฤติกรรม ด้านการแต่งกาย จำนวน 4 คน และด้านการตรงต่อเวลา จำนวน 8 คน ที่จะต้องได้รับการพัฒนาในวงรอบที่ 2 โดยใช้กิจกรรมในการพัฒนา 2 กิจกรรม คือ 1) กิจกรรมเพื่อนช่วย

¹ นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย

² รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการ วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย อาจารย์ที่ปรึกษา

2) กิจกรรมการตรวจแถวหน้าเสาธงโดยครูที่ปรึกษา และการนิเทศ กำกับ ติดตาม พบว่า นักเรียนกลุ่มเป้าหมายด้านการแต่งกายถูกระเบียบของโรงเรียน จำนวน 4 คน มีพฤติกรรมด้านการแต่งกายที่ดีขึ้นทุกคน คิดเป็นร้อยละ 100 คือ แต่งกายถูกระเบียบ ทรงผม ใส่รองเท้า ถูงเท้า ไม่ปล่อยเสื้อลอยชาย ไม่สวมใส่เครื่องประดับ นักเรียนที่เจาะหูไม่ใส่ตุ้มหู ใส่ห่วง และด้านการตรงต่อเวลานักเรียนกลุ่มเป้าหมาย จำนวน 8 คน มีพฤติกรรมด้านการตรงต่อเวลาดีขึ้น จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 25 คือมาโรงเรียนเข้าชั้นทันเวลาเข้าแถว ไม่หนีเรียน เข้าเรียนตรงเวลา และส่งงานทันตามเวลาที่ครูกำหนด แต่ยังคงมีนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 75 ที่ไม่แก้ไขปรับปรุงพฤติกรรม ส่งผลให้การดำเนินการในครั้งนี้นับบรรลุเป้าหมายของการพัฒนาตามกรอบการศึกษาค้นคว้า ทั้ง 2 ด้าน

สรุปได้ว่าการเสริมสร้างวินัยต่อตนเองของนักเรียน โรงเรียนเทศบาลวัดกลาง อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น ตามกรอบการศึกษาค้นคว้า โดยใช้กิจกรรมในการพัฒนา คือ กิจกรรมโฮมรูม กิจกรรมเยี่ยมบ้าน กิจกรรมใบเหลือง ใบแดง กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน กิจกรรมการตรวจแถวหน้าเสาธงโดยครูที่ปรึกษา และการนิเทศ กำกับ ติดตามสามารถทำให้นักเรียนปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการแต่งกายถูกต้องตามระเบียบของโรงเรียน ตรงต่อเวลาในการเข้าแถว ตรงต่อเวลาในการเข้าเรียน และตรงต่อเวลาในการส่งงานที่ได้รับมอบหมาย ให้มีลักษณะและพฤติกรรมตามที่ต้องการได้เป็นที่น่าพอใจ จึงควรที่จะนำผลการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ไปประยุกต์ใช้กับนักเรียนชั้นอื่นๆ เพื่อเสริมสร้างวินัยต่อตนเอง ทำให้นักเรียนมีพฤติกรรมตามที่ต้องการให้มากขึ้นโดยดำเนินการอย่างจริงจังและต่อเนื่อง

คำสำคัญ : การเสริมสร้างวินัยในตนเอง

Abstract

The enhancement of students' self-discipline of Watklang Municipal School, Muang District Khon Kaen was the key to students' desirable behavior and discipline. This research aimed to study 1.) reinforce the students' discipline in terms of regulation of the dressing in school and being on time as based on Kemmis and Mc.Taggart's researches by using planning, action, observation, and reflection study on double-circle development. The 1 educator and 7 co-educators agreed to reinforce the students target (30 students). The target students were Mathayom 4 and 5 Who had desirable behavior and discipline problems which included being on time. The instruments for data collection were meeting records, observations, interviews and assessments. Data analysis employed was the percentage by triple-pole information. The analysis of qualitative data was gathered from the documents, quantitative data by means and percentage, as presented by description.

The results of the research were as follows :

The finding of students discipline enhancement of Mathayom 4-5 study found that 1) they had disciplinary problems on dressing and on being punctual. The first circle development used 4 activities, namely homeroom, homevisiting, yellow-red cards and peer support activities for every 15 students. The results of uniform disciplinary behavior should increase in the development in discipline of 11 students(73.33%) were as 4 students have improved their behavior (26.17%). The problems found were that the male students didn't tuck-in their shirts, were unsuitable dressing with the occasion of school's rules wearing of earrings, piercing, wearing accessories wearing, wrong

sock color. The result of being on time punctuality of 14 students and 1 canceled was increasingly developed 6 students (42.86%) and 8 students should be reinforced (57.14%). The problems were being late in going to school, not attending classes, late on submission of homework. After the first – circle of development, it was found that 4 students had to improve their behaviors in case of dressing, 8 students had to improve themselves in case of being on time. All of them must continue to be reinforced in the second circle by using 2 activities: 1) peer supporting 2) checking on the row every morning by their advisors, including supervision and monitoring. The result of the study found that 4 students were disciplined (100.00%) and they were correctly dressed, hairstyles, accessory wearing, correct color of socks and didn't wear earrings, the punctuality 8 students were improved on 2 students (25.00%). They went to school earlier, paid attention in class and had been on time for class study or submitting their homework. But the 6 students (75.00%) still had no behavioral development and contributed to both of the objectives.

The study found that the reinforcement of students in Watklang Municipal School, Muang District KhonKaen Khonkaen by the flame of study (homeroom, homevisiting yellow-red cards, peer supporting and standing on row activities) was able to change their behavior on discipline enchancement and punctuality so this study should be applied to other levels to strengthen discipline seriously and continuously.

Keywords : Self-Discipline Reinforcement.

บทนำ

ในสังคมปัจจุบันที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว สังคมประเทศไทยเป็นยุคที่มีวามก้าวหน้าของเทคโนโลยี และนวัตกรรมใหม่ๆ ที่มันสมัยเข้ามามีบทบาทพร้อมทั้งวัฒนธรรมของชาติตะวันตก ซึ่งก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่องทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ซึ่งการศึกษาถือได้ว่าเป็นรากฐานสำคัญที่สุดในการสร้างสรรค์ความเจริญก้าวหน้า และการขับเคลื่อนให้เกิดพัฒนาในทุกๆ ด้านรวมทั้งการแก้ปัญหาต่างๆ ในสังคม เนื่องจากการศึกษาเป็นกระบวนการที่ช่วยให้คนได้พัฒนาตนเองในด้านต่างๆ ตลอดเวลาโดยมีเป้าหมายเพื่อพัฒนาคนไทยให้มีความเจริญองงามทั้งทางด้านสติปัญญา ความรู้ คุณธรรมความดีงามในจิตใจที่มีความสามารถที่จะทำงานและวิเคราะห์ได้อย่างถูกต้อง สามารถเรียนรู้ แสวงหาความรู้ ตลอดจนใช้ความรู้สร้างสรรค์ซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542

ที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พุทธศักราช 2553 กล่าวถึงความมุ่งหมายและหลักการในการจัดการศึกษา มาตรา 6 ว่า “การจัดการศึกษา ต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ สติปัญญา ความรู้ คุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำเนินชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข” (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี, 2553)

การพัฒนาคนให้มีความสมบูรณ์สิ่งจำเป็นและมีความสำคัญอย่างยิ่งคือ การให้การศึกษาเพื่อที่จะพัฒนาคุณภาพของคนในชาติให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ มีจิตสำนึกมีความรับผิดชอบต่อตนเองและต่อสังคม การจัดการศึกษาจะต้องเน้นให้ความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรมการจัดการเรียนการสอนโดยการผสมผสานสาระความรู้ต่างๆ อย่างได้สัดส่วนสมดุลกันรวมทั้งปลูกฝัง

คุณธรรม ค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ การศึกษาเป็นการสร้างคนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ องค์ประกอบที่จะทำให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์คือ ความรู้ และความดี วิชาการและศาสตร์ต่างๆ วินัยสร้างความคิด คนจะมีวินัยก็ต้องมีคุณธรรมประจำใจ คนที่จะมีความรู้ อย่างเดียวแต่ขาดวินัยจะทำให้สังคมเดือดร้อนมีปัญหาต่างๆ ตามมา (โอภาส ยติกร, 2547)

ดังนั้นการเสริมสร้างและพัฒนาให้นักเรียนมีวินัย นับเป็นสิ่งจำเป็นเพราะวินัยเป็นสิ่งสัมพันธ์กับชีวิตความเป็นอยู่ทางสังคมในการปกครองระบอบประชาธิปไตย การมีวินัยในตนเองกล่าวคือ ความสามารถของบุคคล ในการควบคุมตนเองทั้งด้านอารมณ์และพฤติกรรม ให้ปฏิบัติตนในทางที่ถูกต้อง โดยไม่ได้เกิดจากกฎเกณฑ์ ข้อบังคับของสังคมแต่เกิดจากการเห็นคุณค่าในสิ่งที่ทำ และไม่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ตนเองและสังคม (จำลอง พนมชัย, 2551) ทั้งนี้ครู อาจารย์ และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องต้องตระหนักและเห็นความสำคัญในการอบรม สั่งสอนโดยต้องหารูปแบบและวิธีการในการปลูกจิตสำนึก ให้แก่นักเรียนในด้านความมีวินัยต่อตนเองเพราะหาก นักเรียนขาดระเบียบวินัยจะทำให้เกิดปัญหาด้านการเรียน การปฏิบัติตนในสังคม และการดำรงชีวิตในสังคมหากไม่ได้รับการแก้ไขจะเป็นภาระอันหนักของสังคมต่อไป

ผู้วิจัยและคณะครูโรงเรียนเทศบาลวัดกลาง เห็นว่าการพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยต่อตนเองของ นักเรียน เป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นที่จะต้องปลูกฝังให้เกิดขึ้นกับนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นใน โรงเรียนสมควรได้รับการพัฒนาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของการจัดการ ศึกษา ที่อยากให้เกิดขึ้นกับเยาวชนคนไทย ตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายด้านการศึกษาและหลักสูตรสถานศึกษา ผู้ศึกษาค้นคว้าจึงกำหนดเอา นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอน ปลาย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และมัธยมศึกษาปีที่ 5 ของโรงเรียนเทศบาลวัดกลาง อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น ประจำปีการศึกษา 2557 จำนวน 30 คน สำหรับการศึกษาครั้งนี้ เนื่องจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

เป็นช่วงชั้นสูงสุดของการศึกษาขั้นพื้นฐาน และนักเรียน มีปัญหาเกี่ยวกับวินัยต่อตนเองค่อนข้างมาก ด้วยเหตุผล ดังกล่าว ผู้ศึกษาค้นคว้าจึงสนใจวิจัยปฏิบัติการ โดยใช้ กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อเสริมสร้างวินัยต่อตนเองของ นักเรียน ให้เกิดขึ้นสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอน ปลายสามารถพัฒนาตนเองและสังคม มีจิตสำนึกในการ ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบต่อตนเอง และคงสภาพ การพัฒนาให้เป็นไปอย่างต่อเนื่องในระยะยาวทั้งนี้ นักเรียนควรได้รับการปลูกฝังความมีวินัยต่อตนเองของ นักเรียนโดยมุ่งเน้นให้เกิดการปฏิบัติจนเคยชินและกลายเป็นนิสัยในตนเองได้อย่างแท้จริงให้ได้ตามมาตรฐาน การศึกษาที่กำหนดและสอดคล้องกับแนวทางการปฏิรูป การศึกษาและสนองต่อจุดมุ่งหมายของพระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ที่เน้นให้นักเรียน เป็นคนดี เก่งและมีความสุข ผลการศึกษานี้จะส่งผลให้ นักเรียนได้รับการพัฒนาวินัยด้านความรับผิดชอบต่อ ตนเอง เพื่อเป็นทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพและเป็นพลัง ในการพัฒนาประเทศชาติให้มีความเจริญก้าวหน้าต่อไป

วัตถุประสงค์ของการศึกษาค้นคว้า

เพื่อเสริมสร้างวินัยต่อตนเองของนักเรียน โรงเรียนเทศบาลวัดกลาง ให้ถูกต้องตามระเบียบของ โรงเรียนเทศบาลวัดกลาง อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น

ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ เป็นการวิจัยปฏิบัติการวิจัย ปฏิบัติการ (Action Research) ผู้วิจัยได้นำขั้นตอนของ การดำเนินการที่เป็นวงจร ตามแนวคิดของเคมมิส และเท กการ์ต Kemmis และ McTaggart . 1991

การดำเนินการพัฒนาในวงรอบที่ 1

1. ขั้นการวางแผน (Planning) ผู้ศึกษาค้นคว้า และผู้ร่วมศึกษาค้นคว้าได้ดำเนินการดังต่อไปนี้

1.1 ศึกษาสภาพปัจจุบันปัญหาเกี่ยวกับการ ดำเนินงานเพื่อเสริมสร้างวินัยต่อตนเองของนักเรียน

โรงเรียนเทศบาลวัดกลาง อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น โดยผู้ศึกษาค้นคว้าและผู้ร่วมศึกษาค้นคว้าประชุมระดมความคิดเพื่อร่วมสะท้อนความเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติกิจกรรมประจำวันของนักเรียน เช่น การแต่งกาย ถูกระเบียบ ทรงผมถูกระเบียบ การตรงต่อเวลาเข้าแถวเคารพธงชาติ การตรงต่อเวลาในการเข้าเรียน และตรงต่อเวลาในการส่งงานที่ได้รับมอบหมายพบว่านักเรียนบางส่วนไม่มีคุณลักษณะพึงประสงค์เกี่ยวกับวินัยต่อตนเอง ด้านการแต่งกาย และการตรงต่อเวลา ได้แก่ นักเรียนสวมถุงเท้าผิดสี ปล่อยเสื้อลอยชาย สวมเครื่องประดับ นักเรียนชายเจาะหูใส่ต่างหู นักเรียนหญิงแต่งหน้า ทาปาก เขียนคิ้ว ทาเล็บ และผมยาวไม่รวบมัดให้ถูกระเบียบ นักเรียนกลุ่มเป้าหมายมาโรงเรียนสาย ไม่ตรงต่อเวลา เข้าแถวหน้าเสาธง ไม่ตรงเวลาเข้าเรียน และไม่ตรงเวลาในการส่งงานตามที่ได้รับมอบหมาย

1.2 สภาพปัญหาด้านวินัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 พบว่านักเรียนจำนวน 30 คน มีพฤติกรรมขาดความมีวินัยต่อตนเอง 2 ด้าน คือ

1.2.1 ด้านการแต่งกาย พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ แต่งกายไม่เรียบร้อยไม่ถูกต้องตามระเบียบของโรงเรียน ทรงผมไม่ถูกระเบียบ นักเรียนชายปล่อยเสื้อลอยชาย เจาะหูใส่ต่างหู นักเรียนหญิงสวมถุงเท้าผิดสี แต่งหน้า ทาปาก เขียนคิ้ว ทาเล็บ และผมยาวไม่รวบมัดให้ถูกระเบียบ แต่งกายไม่เหมาะสมตามโอกาสที่โรงเรียนกำหนด เช่น แต่งชุดพละมาเรียนในวันที่ไม่มีการเรียนการสอน

1.2.2 ด้านการตรงต่อเวลา พบว่านักเรียนส่วนใหญ่มาสาย เข้าห้องเรียนช้า ส่งงานที่ได้รับมอบหมายในชั่วโมงเรียนไม่ตรงเวลาและไม่ส่งการบ้านตามเวลาที่กำหนด

จากสภาพปัญหาดังกล่าว ชี้ให้เห็นว่า นักเรียนยังไม่มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่เกี่ยวกับวินัยในตนเอง ซึ่งที่ประชุมเห็นว่าเป็นปัญหาที่ต้องได้รับการแก้ไขและพัฒนาให้นักเรียนมีระเบียบวินัยมากขึ้น

1.3 กลยุทธ์และเป้าหมายในการพัฒนา

จากการประชุมกลุ่มผู้ร่วมวิจัย ได้ระดมความคิดเพื่อหาแนวทางร่วมกันในการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยต่อตนเองของนักเรียน โดยใช้ กลยุทธ์การประชุมระดมความคิด เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจ กลยุทธ์การพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียน โดยการจัดกิจกรรมโฮมรูม กิจกรรมเยี่ยมบ้านนักเรียน กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน กิจกรรมใบเหลือง ใบแดง กิจกรรมการตรวจแถวหน้าเสาธงโดยครูที่ปรึกษา และการนิเทศ กำกับติดตาม ซึ่งเป็นกลยุทธ์ที่ได้จากการประชุมระดมความคิดร่วมกันระหว่างผู้วิจัย และกลุ่มผู้ร่วมวิจัย

1.4 แผนปฏิบัติการ (Action Plan)

1.4.1 จากกลยุทธ์และกิจกรรมที่ได้ใช้ดำเนินการพัฒนา สามารถเสริมสร้างวินัยต่อตนเองของนักเรียน ให้ถูกต้องตามระเบียบของโรงเรียน

1.4.2 การพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยต่อตนเองของนักเรียน โรงเรียนเทศบาลวัดกลาง อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น วงรอบที่ 1

สรุปผลการวิจัย

การพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยต่อตนเองของนักเรียน โรงเรียนเทศบาลวัดกลาง อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น สรุปได้ดังนี้

สภาพปัญหาด้านความมีวินัยของนักเรียน นักเรียน โรงเรียนเทศบาลวัดกลาง อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น ก่อนการพัฒนาพบว่ามีปัญหา 2 ด้าน คือ ด้านการแต่งกาย และด้านการตรงต่อเวลา กลุ่มผู้ร่วมวิจัย จึงร่วมประชุมระดมความคิดเพื่อหาแนวทางแก้ไขและพัฒนาวินัยนักเรียนทั้ง 2 ด้าน ด้วยการจัดกิจกรรมเสริมสร้างวินัยนักเรียน โดยได้ดำเนินการ 2 วงรอบ ปรากฏผลการวิจัยได้ดังต่อไปนี้

สรุปผลการพัฒนาในวงรอบที่ 1

ก่อนการดำเนินการพัฒนา พบว่า การแต่งกายของนักเรียนไม่ถูกต้องตามระเบียบของโรงเรียน นักเรียน

ชายปล่อยเสื้อลอยชาย ทรงผม เจาะหู ใส่ต่างหู ใส่รองเท้า และถุงเท้าผิดสี นักเรียนหญิงสวมใส่เครื่องประดับ แต่งหน้า ทาเล็บ ไม่แต่งกายตามโอกาสที่โรงเรียนกำหนด และด้านการตรงต่อเวลา พบว่านักเรียนมาโรงเรียนสาย ไม่ทันเข้าแถวหน้าเสาธง นักเรียน ไม่เข้าเรียนตามเวลาที่ กำหนดไม่รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย และการ พัฒนาคำเนินการใน 2 วงรอบ ดังนี้

1. การดำเนินการพัฒนา ในวงรอบที่ 1 โดยใช้ กลยุทธ์การประชุมระดมความคิดของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง เพื่อหาแนวทางแก้ไขพฤติกรรมนักเรียนและร่วมกำหนด กิจกรรมในการดำเนินงานในที่ประชุมได้ตกลงร่วมกัน โดยใช้ 4 กิจกรรม ในการพัฒนา คือ กิจกรรมโฮมรูม กิจกรรม เยี่ยมบ้าน กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน กิจกรรมใบเหลือง ใบแดง และการนิเทศ กำกับ ติดตาม ส่งผลให้นักเรียน มีการพัฒนาวินัยดังนี้

1.1 ด้านการแต่งกาย นักเรียนกลุ่มเป้าหมาย จำนวน 15 คน ได้รับการพัฒนามี

พฤติกรรมในทางที่ดีขึ้น คือ แต่งกายถูกต้องตามระเบียบของทางโรงเรียน และเหมาะสมตามโอกาสที่โรงเรียนกำหนด เช่น ใส่ชุดพละในวันที่มีการเรียน การสอน ใส่ชุดสีเหลืองดอกคูนทุกวันศุกร์ ไม่สวมใส่ เครื่องประดับ ไม่แต่งหน้า ทาเล็บ จำนวน 11 คน คิดเป็น ร้อยละ 73.33 แต่ยังมีนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย อีกจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 26.67 ที่ไม่เปลี่ยนแปลง พฤติกรรม คือสวมถุงเท้าผิดสี ปล่อยเสื้อลอยชาย เจาะหู ใส่ตุ้มหู ทำให้การดำเนินการดังกล่าวยังไม่บรรลุตาม วัตถุประสงค์ของการดำเนินงาน และควรได้รับการแก้ไข ปรับปรุง

1.2 ด้านการตรงต่อเวลา นักเรียนกลุ่ม เป้าหมาย จำนวน 15 คน (ลาออก 1 คน)

เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในทางที่ดีขึ้น จำนวน 6 คน เช่น มาโรงเรียนเข้าชั้นต้นเวลาเข้าแถวหน้า เสาธง เข้าเรียนตรงเวลา คิดเป็นร้อยละ 42.86 และมีนักเรียนกลุ่มเป้าหมายไม่เปลี่ยนแปลงควรได้รับการแก้ไข ปรับปรุง จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 57.14 เช่น

หนีเรียน ขาดเรียนบ่อย และไม่ส่งงานตามเวลาที่กำหนด

สรุปผลการพัฒนาในวงรอบที่ 2

การดำเนินการพัฒนา ในวงรอบที่ 2 หลังการ พัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยต่อตนเองของ นักเรียน ในวงรอบที่ 1 ผลการพัฒนากาวยังไม่บรรลุ เป้าหมายที่ตั้งไว้ จึงดำเนินการพัฒนางานเสริมสร้างวินัย ต่อตนเองของนักเรียน ในวงรอบที่ 2 โดยใช้กิจกรรม เดิมในวงรอบที่ 1 จำนวน 1 กิจกรรม คือกิจกรรมเพื่อน ช่วยเพื่อน พร้อมเสริมกิจกรรมใหม่ จำนวน 1 คือ กิจกรรม การตรวจแถวหน้าเสาธงโดยครูที่ปรึกษา และการนิเทศ กำกับ ติดตาม เพื่อแก้ไขพฤติกรรมดังกล่าวให้สำเร็จลุล่วง ตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ จากการพัฒนาการดำเนินงานเสริม สร้างวินัยต่อตนเองของนักเรียนในวงรอบที่ 2 นี้มีการ พัฒนาดังนี้

2.1 ด้านการแต่งกาย จากนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย จำนวน 4 คน ทุกคนมีพฤติกรรม

ในทางที่ดีขึ้นคิดเป็นร้อยละ 100 นักเรียน กลุ่มเป้าหมายแต่งกายถูกต้องตามระเบียบของโรงเรียน โดยที่ไม่ต้องคอยย้ำเตือน และให้ความสำคัญและเอาใจ ใส่ในการแต่งกายมากขึ้นซึ่งเป็นผลเป็นที่น่าพอใจ เกณฑ์การประเมินอยู่ในระดับดี ถือว่าบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้

2.2 ด้านการตรงต่อเวลาจากนักเรียนกลุ่ม เป้าหมาย จำนวน 8 คน ที่ยังมีปัญหาด้าน

พฤติกรรม พบว่า ลดลง 2 คน คิดเป็น ร้อยละ 25 เหลือจำนวนนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย 6 คน ที่ไม่เปลี่ยนแปลงพฤติกรรม คิดเป็นร้อยละ 75 ซึ่งเป็น นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 3 คน และ นักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 3 คน นักเรียนมีการ เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมดีขึ้นผลการพัฒนาทำให้เป็น ที่น่าพอใจและเกณฑ์การประเมินอยู่ในระดับดี

สรุปผลการดำเนินการเสริมสร้างวินัย ต่อตนเองของนักเรียน โรงเรียนเทศบาลวัดกลาง ด้านการ แต่งกายถูกต้องตามระเบียบของโรงเรียน และด้านการ ตรงต่อเวลา ทั้ง 2 วงรอบ จากกิจกรรมโฮมรูม กิจกรรม

เยี่ยมบ้าน กิจกรรม เพื่อนช่วยเพื่อน กิจกรรมใบเหลือง ใบแดง กิจกรรมการตรวจแถวหน้าเสาธงโดยครูที่ปรึกษา และการนิเทศ กำกับ ติดตามพบว่านักเรียนกลุ่มเป้าหมาย ด้านการแต่งกายถูกต้องตามระเบียบของโรงเรียนมีการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีทุกคนเป็นที่น่าพอใจในและ บรรลุวัตถุประสงค์ คิดเป็นร้อยละ 100 จากจำนวน นักเรียน 15 คน การประเมินการประเมินมีค่าเฉลี่ยการ ประเมินอยู่ในระดับดี (= 3.85) และด้านการตรงต่อเวลา นักเรียนกลุ่มเป้าหมายมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมใน ทางที่ดีขึ้น คิดเป็นร้อยละ 57.14 จากจำนวนนักเรียน กลุ่มเป้าหมาย 14 คน ลดลง 8 คน การประเมินมีค่าเฉลี่ย การประเมินอยู่ในระดับดี (= 4.18) และยังมีนักเรียน กลุ่มเป้าหมายที่ไม่ปรับปรุงพฤติกรรม จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 42.86 ผลการพัฒนาในครั้งนี้เป็นที่ น่าพอใจ ส่งผลให้การดำเนินการในครั้งนี้บรรลุเป้าหมาย ของการพัฒนาตามกรอบการศึกษา ค้นคว้าทั้ง 2 ด้าน คือ 1) ด้านการแต่งกายถูกต้องตามระเบียบของโรงเรียน 2) ด้านการตรงต่อเวลา

อภิปรายผลการวิจัย

จากสรุปผลการวิจัย การดำเนินการเสริมสร้าง วินัยต่อตนเองของนักเรียน โรงเรียนเทศบาลวัดกลาง อำเภอมือง จังหวัดขอนแก่น ผู้วิจัยพบประเด็นที่สำคัญ เพื่อนำมาอภิปรายผลดังนี้

1. ผลการดำเนินงานพัฒนาวินัยนักเรียนในวง รอบที่ 1 ด้านการแต่งกาย และด้านการตรงต่อเวลา พบว่า นักเรียนมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมด้านการแต่งกาย ดีขึ้น แต่งกายได้ถูกต้อง เหมาะสมตามระเบียบข้อบังคับ ของทางโรงเรียน เหมาะสมกับกิจกรรมในแต่ละวัน ไม่สวม ใส่เครื่องประดับ แต่งหน้า ทาเล็บ นักเรียนที่เจาะหูแล้ว ไม่ใส่ตุ้มหู ไว้ผมถูกต้องตามระเบียบของโรงเรียน มาโรงเรียนทันเวลาเข้าแถวหน้าเสาธง เข้าเรียนตรงเวลา และ ส่งงานทันเวลาที่ได้มอบหมาย ซึ่งเป็นผลสืบเนื่องมาจาก กิจกรรม โฮมรูม กิจกรรมเยี่ยมบ้าน กิจกรรมเพื่อนช่วย เพื่อน กิจกรรมเหลืองใบแดง และการนิเทศ กำกับ ติดตาม

จากกิจกรรมเยี่ยมนักเรียนพัฒนาพฤติกรรมตนเอง ด้านการแต่งกายในทางที่ดีขึ้นด้านการแต่งกายถูกระเบียบ จำนวน 11 คน จากจำนวนนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย จำนวน 15 คน และด้านการตรงต่อเวลานักเรียนกลุ่มเป้าหมาย มีพฤติกรรมที่ดีขึ้นจำนวน 6 คน จาก จำนวน 14 คน ลาออก 1 แต่ยังมีนักเรียนบางส่วนที่ยังไม่ตระหนักถึงความ สำคัญ จึงได้ดำเนินการพัฒนาในวงรอบที่ 2 สอดคล้อง กับการศึกษาค้นคว้าของ วิชญพันธ์ ลาซานนท์ (2551) ที่ได้ ศึกษาการพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยด้านความ รับผิดชอบต่อตนเองของนักเรียนโรงเรียนสามหมอวิทยา อำเภอคอนสวรรค์ จังหวัดชัยภูมิ พบว่านักเรียนกลุ่ม เป้าหมายมีการพัฒนาพฤติกรรมด้านความรับผิดชอบต่อการ เรียนมากขึ้น โดยเข้าเรียนตรงเวลา ตั้งใจเรียนมีมารยาท ในห้องเรียน และมีความรับผิดชอบต่องานที่มอบหมาย มากขึ้น และนักเรียนกลุ่มเป้าหมายมีพฤติกรรมที่ดีขึ้น

2. ผลการดำเนินงานพัฒนาวินัยนักเรียนใน วงรอบที่ 2 ด้านการแต่งกาย และด้านการตรงต่อเวลา พบว่า นักเรียนกลุ่มเป้าหมายมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ด้านการแต่งกายที่ถูกต้องตามระเบียบของโรงเรียนดีขึ้น ทุกคน คิดเป็นร้อยละ 100 จากนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย จำนวน 15 คนคือ แต่งกายถูกต้องตามระเบียบของ โรงเรียน แต่งกายเหมาะสมกับโอกาสที่โรงเรียนกำหนด ไม่ปล่อยเสื้อลอยชาย นักเรียนที่เจาะหูแล้วไม่ใส่ตุ้มหู ไม่สวมเครื่องประดับ แต่งหน้า ทาเล็บ นักเรียนหญิงที่ผมยาว รวดมัดติดโบว์เรียบร้อย และนักเรียนให้ความสำคัญใน การแต่งกายถูกระเบียบมากขึ้น ซึ่งเป็นผลมาจากการใช้ กิจกรรมการตรวจแถวหน้าเสาธง และด้านการตรงต่อ เวลา และการนิเทศ กำกับ ติดตาม นักเรียนได้รับการดูแล ช่วยเหลืออย่างใกล้ชิดจากเพื่อน และครู พบว่านักเรียน มีพฤติกรรมในทางที่ดีขึ้นจำนวน 2 คน จากนักเรียนกลุ่ม เป้าหมาย 8 คนยังคงมีนักเรียนกลุ่มเป้าหมายที่ไม่ปรับปรุง แก้ไขพฤติกรรม จำนวน 6 คน สอดคล้องกับผลการศึกษา ของ สุทธิ เวียงชัยภูมิ (2551) ที่ได้ศึกษาการพัฒนาการ ดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนด้านการแต่งกาย วิทยาลัยการอาชีพแก้งคร้อ จังหวัดชัยภูมิ ดำเนินการ

2 วงรอบ วงรอบที่ 1 โดยใช้กลยุทธ์ การประชุมระดมความคิดเห็น และการนิเทศ พบว่า มีจำนวนนักเรียนที่ขาดระเบียบวินัยนักเรียน ด้านการแต่งกายลดลงเหลือ 5 คน แต่ยังไม่เป็นที่พอใจของกลุ่มผู้ร่วมศึกษาค้นคว้าจึงได้ดำเนินการพัฒนาในวงรอบที่ 2 พบว่า เหลือนักเรียนที่ขาดวินัยด้านการแต่งกายเพียง 2 คน ผลของการดำเนินการ ทำให้นักเรียนมีความรู้ และความเข้าใจ เล็งเห็นประโยชน์ของการแต่งกายที่ถูกระเบียบ มีความตระหนัก และประพฤติตนให้อยู่ในกฎระเบียบของสถานศึกษา

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 จากผลการศึกษาค้นคว้า พบว่า การพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัย

นักเรียนต่อตนเองของนักเรียนโรงเรียนเทศบาลวัดกลาง ควรต้องเป็นไปอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ผลการพัฒนาวินัยที่ยั่งยืน

1.2 การแก้ไขพฤติกรรมนักเรียนขาดวินัย ทั้งในด้านการแต่งกายถูกต้องตามระเบียบของโรงเรียน และด้านการตรงเวลา และวินัยด้านอื่น ๆ จำเป็นจะต้องดำเนินการโดยอาศัยความร่วมมือจากคณะครู ผู้บริหาร ผู้ปกครองและชุมชน เพื่อช่วยกระตุ้นให้นักเรียนได้ฝึกฝนอย่างต่อเนื่องทั้งที่บ้านและที่โรงเรียนจนเกิดเป็นพฤติกรรมที่ถาวร

1.3 ควรมีการกำกับ ติดตาม และนิเทศการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องเป็นระยะๆ ซึ่งจะทำให้การดำเนินงานการพัฒนาส่งเสริมวินัยนักเรียนได้ผลดียิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาค้นคว้าครั้งต่อไป

ในการศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนานักเรียน ยังมีสิ่งที่จะต้องดำเนินการพัฒนาเพิ่มขึ้น อีกเพื่อให้เป็นผู้ที่มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามที่สังคมต้องการ ซึ่งอาจจะตั้งประเด็นที่จะศึกษาค้นคว้าดังนี้

2.1 การศึกษาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

2.2 การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาวินัยนักเรียน

2.3 การศึกษารูปแบบการบริหารกิจการนักเรียน

เอกสารอ้างอิง

1. กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). **การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
2. กระทรวงศึกษาธิการ กรมวิชาการ. (2542). **สมบัติผู้ดี**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว กรุงเทพฯ.
3. จำลอง พนมชัย.(2551). **การพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยในตนเองของ นักเรียน โรงเรียนบุญเหลือวิทยา นุสรณ์ 2 กิ่งอำเภอพระทองคำ จังหวัดนครราชสีมา.การศึกษาค้นคว้าอิสระ การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัย มหาสารคาม, มหาสารคาม.**
4. วิชญ์พันธ์ ลาชานนท์. (2551). **การพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัย ด้านความรับผิดชอบต่อตนเองของนักเรียนโรงเรียนสามหมอวิทยา อำเภอคอนสวรรค์ จังหวัดชัยภูมิ. การศึกษา ค้นคว้าอิสระ การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.**
5. สุภี เวียงชัยภูมิ. (2551). **การพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนด้านการแต่งกายวิทยาลัยการอาชีพ อำเภอแก่งคร้อ จังหวัดชัยภูมิ. การศึกษาค้นคว้า อิสระ การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.**
6. สมศักดิ์ คงเที่ยง.(2542). **หลักการบริหารการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.**
7. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี. (2553). **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติพ.ศ.2553**.กรุงเทพฯ : พรึกหวานกราฟฟิค.
8. Kemis, S. and R. McTaggart. (1988). **The Action Research Planner**. Victoria : Deakin University Press.

การพัฒนาบุคลากรด้านการนิเทศภายในโรงเรียนเทศบาลวัดกลาง

อ.เมือง จ.ขอนแก่น

Personnel Development for Internal Supervision at Watklang Municipal school in Mueang District, Khon Kaen Province

สมควร สุพร¹

ดร.อาทิตย์ ฉัตรชัยพลรัตน์²

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาบุคลากรด้านการนิเทศภายในของโรงเรียนเทศบาลวัดกลาง อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น ให้มีความรู้ความเข้าใจ สามารถนิเทศภายในตามกระบวนการ 5 ขั้นตอน ประกอบด้วย การศึกษาสภาพปัจจุบันปัญหาและความต้องการพัฒนา การวางแผนและกำหนดทางเลือก การสร้างเครื่องมือและ พัฒนาวิธีการ การปฏิบัติการนิเทศภายในโรงเรียน การประเมินผลและรายงานผล โดยใช้กลยุทธ์การประชุมเชิงปฏิบัติการ และการนิเทศกำกับติดตาม โดยใช้หลักการวิจัยปฏิบัติการ (Action Research) ตามแนวคิดของ เคมมิส และแม็กแท็กการ์ท (Kemmis and McTaggart) จำนวน 2 วงรอบแต่ละวงรอบประกอบไปด้วยการวางแผน (Planning) การปฏิบัติ (Action) การสังเกต (Observation) และ การสะท้อนผล (Reflection) กลุ่มผู้ร่วมศึกษาค้นคว้าจำนวน 5 คน ประกอบด้วย ผู้ศึกษาค้นคว้า ผู้ร่วมศึกษาค้นคว้า จำนวน 4 คน และกลุ่มผู้ให้ข้อมูล 10 คน ประกอบด้วย ผู้อำนวยการโรงเรียนเทศบาลวัดกลาง ศึกษาานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 2 และครูผู้รับการนิเทศ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบด้วย แบบสังเกต แบบสัมภาษณ์ แบบทดสอบ แบบประเมินแผนการนิเทศ แบบประเมินผลการพัฒนาบุคลากรและแบบสอบถามความพึงพอใจของครูผู้รับการนิเทศ การตรวจสอบข้อมูลยึดหลักเทคนิคการตรวจสอบข้อมูลแบบสามเส้า (Triangulation) วิเคราะห์และนำเสนอผลการศึกษาค้นคว้าเชิงพรรณนาวิเคราะห์

ผลการศึกษาค้นคว้า พบว่า การพัฒนาบุคลากรด้านการนิเทศภายในโรงเรียนเทศบาลวัดกลาง อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น ในวงรอบที่ 1 โดยใช้กลยุทธ์การประชุมเชิงปฏิบัติการ และการนิเทศกำกับติดตาม ทำให้บุคลากรในโรงเรียนมีความรู้ความเข้าใจในการนิเทศภายในอยู่ในระดับปานกลาง สามารถปฏิบัติการนิเทศได้แต่ขั้นการปฏิบัติการนิเทศภายใน และการประเมินผล และการรายงานผล อยู่ในระดับปานกลางและน้อย ตามลำดับ เพื่อสนองต่อวัตถุประสงค์ในการพัฒนาบุคลากรด้านการนิเทศภายในให้มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น และสามารถที่จะปฏิบัติการนิเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงมีการพัฒนา ในวงรอบที่ 2 โดยใช้กลยุทธ์การนิเทศกำกับติดตาม ทำให้ผู้ร่วมศึกษาค้นคว้ามีความรู้ ความเข้าใจในกระบวนการนิเทศภายใน และสามารถนิเทศภายในได้

คำสำคัญ : การพัฒนาบุคลากร, การนิเทศ

¹ นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย

² คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย

Abstract

The objectives of this study were to develop the personnel in terms of the internal supervision of Watklang Municipal School in Mueang district, KhonKaen province to have the knowledge and he able to do internal supervision in school by using 5 processes composed of 1) the current issues study and required development 2) planning and prescribing choice 3) creating, implement, and processes development 4) the internal supervisory 5) the evaluation and informing by using practice meeting and supervision observation on bases of Kemmis and Mctaggart researches. The method used was 2-circle dates. Each data was guided under planning, action, observation and reflection . This study, 1 educationer, 4 co-educationers and 10 informants include of 1 director, supervisor the office of elementary education field 2 and teachers who participated in the supervision, were used as research tar pent The instruments for data collection were observation forms, interview forms, test forms, assessment plan form , evaluation form and satisfaction forms. Data analysis was done using triangulation technic and presented by description

The study found that the internal supervision development of the personnel in Watklang Municipal School in the first circle that using practice meeting and supervision observation were improve in the medium level and able to do the internal supervision but the procedures, evaluation and informing were in to medium and low level respectively. To recondition to support and to develop a cleary objective and able to do efficient supervision. In the second circle had been developed by supervision monitoring that made co-educations more insight and were able to do the correct supervisory.

Keywords : Personnel Development, Supervision.

บทนำ

การจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 มาตรา แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 2 พ.ศ.2545 บัญญัติไว้ว่า “การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ” และได้กำหนดให้การศึกษาต้องเป็นไปเพื่อการพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญาและคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข จากแนวคิดนี้ จึงมีกระบวนการปฏิรูปการศึกษาเกิดขึ้น โรงเรียนเป็นหน่วยปฏิบัติจึงจำเป็นต้องมี

การพัฒนาอย่างต่อเนื่องและตลอดเวลา (กรมวิชาการ, 2546)

การปฏิรูปการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ที่มุ่งเน้นการยกระดับคุณภาพการศึกษาของผู้เรียนและสถานศึกษาให้มีคุณภาพสูงขึ้น โดยยึดหลักการปฏิรูปการเรียนรู้ให้เกิดคุณภาพทั้งด้านผลผลิต กระบวนการจัดการและปัจจัยต่างๆ ให้ทัดเทียมกับมาตรฐานสากล ซึ่งจุดหมายของการปฏิรูปการศึกษา คือ ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ซึ่งการเรียนรู้ที่ถูกต้องจะก่อให้เกิดประโยชน์สุขแก่ผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนเป็นคนดี และมีปัญญา (กรมวิชาการ, 2545) ในการดำเนินงานของโรงเรียนจะต้องพัฒนากระบวนการสำคัญของโรงเรียนไปพร้อมกัน ได้แก่ กระบวนการบริหาร กระบวนการเรียนการสอนและกระบวนการนิเทศการ

ศึกษา โดยเฉพาะกระบวนการนิเทศการศึกษา นับว่ามีความสำคัญเพราะเป็นกระบวนการที่ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการสอนของครู ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ การพัฒนากระบวนการนิเทศภายในโรงเรียนให้เป็นระบบและต่อเนื่อง ผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศต้องมีความรู้ ความเข้าใจการนิเทศภายใน รวมทั้งใช้เครื่องมือประกอบการนิเทศให้บรรลุเป้าหมายและมีประสิทธิภาพ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2542)

การจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ครูผู้สอนควรมีบทบาทเป็นผู้คอยอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนได้เรียนรู้โดยการลงมือปฏิบัติ โดยครูผู้สอนพยายามจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ค้นหาคำตอบและสร้างความรู้ด้วยตนเองเป็นกระบวนการที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการคิดค้นคว้า และสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองมีปฏิสัมพันธ์ที่ระหว่างผู้เรียนด้วยกัน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นประสบการณ์ซึ่งกันและกัน มีส่วนร่วมในการเรียนรู้อย่างเป็นกระบวนการสามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2547)

การนิเทศภายในเป็นกระบวนการที่มีความสำคัญและจำเป็นต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียน มีจุดมุ่งหมายเพื่อสนับสนุนระบบการบริหารงานด้านการเรียนการสอนให้มีคุณภาพและส่งผลให้ครูอาจารย์ได้ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จตามเป้าหมายของการศึกษาแห่งชาติ (ชาลี มณีศรี, 2542)

การนิเทศภายในเป็นกระบวนการติดตามการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนโดยผู้นิเทศต้องศึกษาสภาพปัจจุบันปัญหาและความต้องการ มาวางแผนและกำหนดทางเลือก สร้างสื่อและเครื่องมือการนิเทศภายใน ดำเนินการนิเทศภายใน การประเมินและรายงานผลการนิเทศ โดยมีการช่วยทำให้เกิดความอยากที่จะร่วมคิดร่วมทำ และการสนับสนุนข้อมูลซึ่งกันและกัน เพื่อให้ครู

สามารถที่จะพัฒนาคุณภาพของนักเรียน ให้สูงขึ้นตรงตามความต้องการและเต็มศักยภาพของการเรียนรู้ ดังนั้นการนิเทศภายในจึงต้องดำเนินไปอย่างมีระบบและจะต้องปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดผลดีต่อการบริหารจัดการในโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพสูงสุดและบรรลุเป้าหมายของโรงเรียน (ชัดเจน ไทยแท้, 2543) สภาพปัจจุบัน จากการรายงานผลการจัดการศึกษา ปีการศึกษา 2556 ของโรงเรียนเทศบาลวัดกลาง อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น พบว่า การดำเนินการนิเทศภายในโรงเรียนไม่เป็นไปตามกระบวนการนิเทศภายใน 5 ขั้นตอน คือ ขาดการศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหาและความต้องการพัฒนา ขาดการประชุม ในการวางแผนไม่มีการนำแผนไปสู่การปฏิบัติ ครูไม่กล้านิเทศกันเอง ขาดการกำกับติดตามตรวจสอบ และการประเมินผล ไม่มีเครื่องมือที่เหมาะสมในการนิเทศ ส่งผลให้การนิเทศภายในไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร (โรงเรียนเทศบาลวัดกลาง, 2556) จากการวิเคราะห์ปัญหาดังกล่าว ผู้ศึกษาค้นคว้าในฐานะผู้นิเทศจึงตระหนักและมีความสนใจที่จะศึกษาค้นคว้าเพื่อพัฒนาบุคลากรด้านการนิเทศภายในโรงเรียนเทศบาลวัดกลาง อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น ให้ผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศมีความรู้ความเข้าใจ และสามารถปฏิบัติการนิเทศตามกระบวนการนิเทศภายใน 5 ขั้นตอน ได้อย่างถูกต้องโดยใช้รูปแบบ การวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) ประกอบด้วย

การวางแผน (Planning) การปฏิบัติการ (Action) การสังเกต (Observation) และการสะท้อนผล (Reflection) ซึ่งผลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้า สามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาและคุณภาพผู้เรียนเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประเทศชาติและสนองตอบแนวนโยบายของการปฏิรูปการศึกษา และพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้เป็นคนเก่ง คนดี และมีความสุข

วัตถุประสงค์ของการศึกษาค้นคว้า

เพื่อพัฒนาบุคลากรด้านการนิเทศภายในโรงเรียนเทศบาลวัดกลาง อำเภอเมือง

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าการพัฒนาบุคลากรด้านการนิเทศภายในโรงเรียนเทศบาลวัดกลาง อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น มีกลุ่มผู้ร่วมศึกษาค้นคว้าและผู้ให้ข้อมูล ดังนี้

1. กลุ่มผู้ร่วมศึกษาค้นคว้าและผู้ให้ข้อมูล

1.1 กลุ่มผู้ร่วมศึกษาค้นคว้า จำนวน 5 คน ประกอบไปด้วย

1.1.1 ผู้ศึกษาค้นคว้า

1.1.2 รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ

โรงเรียน จำนวน 1 คน

1.1.3 คณะกรรมการนิเทศภายใน

จำนวน 3 คน

1.2 กลุ่มผู้ให้ข้อมูล จำนวน 10 คน

1.2.1 ผู้อำนวยการโรงเรียนเทศบาล

วัดกลาง

1.2.2 วิทยากร จำนวน 1 คน

1.2.3 ครูผู้สอนโรงเรียนเทศบาลวัดกลาง

จำนวน 8 คน

2. กรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า

2.1 กรอบเนื้อหา

กรอบเนื้อหาของการพัฒนาบุคลากรด้านการนิเทศภายใน 5 ขั้นตอน ตามกระบวนการนิเทศภายในของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2541) ซึ่งประกอบด้วย

2.1.1 การศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และความต้องการพัฒนา

2.1.2 การวางแผนและกำหนดทางเลือก

2.1.3 การสร้างเครื่องมือและพัฒนาวิธีการ

2.1.4 การปฏิบัติการณ์นิเทศภายใน

2.1.5 การประเมินผลและรายงานผล

2.2 กรอบกลยุทธ์ที่ใช้ในการพัฒนาบุคลากร

ด้านการนิเทศภายใน

2.2.1 การประชุมเชิงปฏิบัติการ

2.2.2 การนิเทศกำกับติดตาม

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้ศึกษาค้นคว้าใช้หลักการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) โดยใช้กระบวนการทำงานที่เป็นวงจร PAOR ตามแนวคิดของ Kemmis และ McTaggart (1991) ซึ่งประกอบด้วย การวางแผน (Planning) การปฏิบัติ (Action) การสังเกต (Observing) และการสะท้อนผล (Reflecting) (ประวิต เอราวรรณ์, 2545)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาค้นคว้าการพัฒนาบุคลากรด้านการนิเทศภายในโรงเรียนเทศบาลวัดกลาง อ.เมือง จ.ขอนแก่น ใช้เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. แบบทดสอบก่อน-หลังการประชุมเชิงปฏิบัติการ จำนวน 1 ฉบับ

2. แบบสัมภาษณ์ จำนวน 1 ฉบับ

3. แบบสังเกต จำนวน 1 ฉบับ

4. แบบประเมินแผนการนิเทศ จำนวน 1 ฉบับ

5. แบบประเมินการพัฒนาบุคลากรด้านการนิเทศภายใน จำนวน 1 ฉบับ

6. แบบสอบถามความพึงพอใจของครูผู้รับการนิเทศ จำนวน 1 ฉบับ

สถิติที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

สรุปผล

การศึกษาค้นคว้าการพัฒนาบุคลากรด้านการนิเทศภายในโรงเรียนโรงเรียนเทศบาลวัดกลาง อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น ได้ดำเนินการตามกระบวนการนิเทศภายใน 5 ขั้นตอนของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ คือ การศึกษาสภาพปัจจุบันปัญหาและความต้องการ การวางแผนและกำหนดทางเลือก

การสร้างเครื่องมือและพัฒนาวิธีการ การปฏิบัติการนิเทศภายในโรงเรียน และการประเมินผลและรายงานผล โดยใช้กลยุทธ์ในการพัฒนา คือ การประชุมเชิงปฏิบัติการ และการนิเทศกำกับติดตาม โดยดำเนินการพัฒนา 2 วนรอบ ผลจากการดำเนินการพัฒนาในวนรอบที่ 1 จากข้อมูลที่ได้จากการประชุมเชิงปฏิบัติการ และการนิเทศกำกับติดตาม ทำให้ผู้ร่วมศึกษาค้นคว้ามีความรู้ ความเข้าใจในการนิเทศภายในดี สามารถปฏิบัติการนิเทศได้ สามารถวิเคราะห์สภาพปัจจุบันปัญหาของการนิเทศภายในโรงเรียน ทุกคนร่วมมือกันวางแผนและกำหนดทางเลือกได้ สามารถสร้างเครื่องมือในการนิเทศ ปฏิบัติการตามขั้นตอนการนิเทศและสามารถที่จะประเมินผลและรายงานการนิเทศได้ แต่กระบวนการนิเทศภายในยังไม่ถูกต้องและสมบูรณ์ เพราะขั้นการปฏิบัติการนิเทศภายใน และขั้นการประเมินผลและรายงานผล อยู่ในระดับปานกลางและน้อย ตามลำดับ เพื่อสนองต่อวัตถุประสงค์ของการศึกษาค้นคว้าการพัฒนาบุคลากรด้านการนิเทศให้มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น และสามารถที่จะปฏิบัติการนิเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงนำไปพัฒนาในวนรอบที่ 2 โดยใช้กลยุทธ์การนิเทศกำกับติดตาม ผลจากการดำเนินการพัฒนาในวนรอบที่ 2 โดยใช้กลยุทธ์การนิเทศกำกับติดตาม ทำให้ทุกคนมีความรู้ความเข้าใจในการนิเทศภายในดีขึ้น สามารถวิเคราะห์สภาพปัจจุบัน ปัญหาและความต้องการพัฒนา สามารถวางแผนและกำหนดทางเลือกในการนิเทศได้ สามารถสร้างเครื่องมือและพัฒนาวิธีการในการนิเทศได้ สามารถปฏิบัติการนิเทศตามขั้นตอนการนิเทศ และสามารถที่จะประเมินผลและรายงานผลการนิเทศได้

อภิปรายผล

การพัฒนาบุคลากรด้านการนิเทศภายใน โรงเรียนเทศบาลวัดกลาง อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น โดยใช้หลักการวิจัยเชิงปฏิบัติการตามแนวคิดของเคมมิส และแม็กแท็กการท์ โดยดำเนินการ 2 วนรอบ แต่ละวนรอบ ประกอบด้วย การวางแผน การปฏิบัติ การสังเกตและการสะท้อนผล โดยใช้กลยุทธ์ การประชุมเชิงปฏิบัติการและการนิเทศ

กำกับติดตาม เมื่อดำเนินการครบทั้ง 2 วนรอบแล้ว ทำให้บุคลากรในโรงเรียนมีความรู้ความเข้าใจ และสามารถปฏิบัติการนิเทศภายใน 5 ขั้นตอน ได้อย่างถูกต้อง และมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาค้นคว้าของ ธีรพร ธรรมโส (2555) พบว่า การพัฒนาบุคลากรด้านการนิเทศภายใน โดยใช้กลยุทธ์การประชุมเชิงปฏิบัติการ และการดูแลกำกับติดตาม ทำให้บุคลากรมีความรู้ความเข้าใจในการนิเทศภายในมีเจตคติที่ดีต่อการนิเทศภายใน สามารถที่จะปฏิบัติการนิเทศตามกระบวนการนิเทศภายใน 5 ขั้นตอนได้ สอดคล้องกับผลการศึกษาค้นคว้าของ ธงนอก (2554) พบว่า การพัฒนาบุคลากรด้านการนิเทศภายใน โดยใช้กลยุทธ์การศึกษา เอกสารหรือตำราทางวิชาการ การอบรมเชิงปฏิบัติการ การดูงานนอกสถานที่ และการนิเทศกำกับติดตาม ทำให้ครูมีความรู้ความเข้าใจระบบการนิเทศโรงเรียน 5 ขั้นตอน ทุกคนโรงเรียนมีระบบและกระบวนการนิเทศ การนิเทศมีความต่อเนื่องสัมพันธ์สอดคล้องกันผู้ร่วมศึกษาค้นคว้ามีความกระตือรือร้นที่จะพัฒนา สอดคล้องกับผลการศึกษาค้นคว้าของ ตรีประดับ บุญสาร (2555) พบว่า การพัฒนาบุคลากรด้านการนิเทศภายใน โดยใช้กลยุทธ์การประชุมเชิงปฏิบัติการ การศึกษาดูงานนอกสถานที่ และการดูแลกำกับติดตาม ส่งผลให้เกิดการพัฒนา ครูผู้ร่วมศึกษาค้นคว้าที่เข้าร่วมรับการประชุมปฏิบัติการมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศภายใน และมีเจตคติที่ดีต่อการนิเทศภายใน ทำให้ครูผู้นิเทศปฏิบัติงานนิเทศภายในด้วยความเอาใจใส่ต่อภาระงาน สอดคล้องกับผลการศึกษาค้นคว้าของ สุตาพรรณ อุทัย (2554) พบว่า การพัฒนาบุคลากรด้านการนิเทศภายใน โดยใช้กลยุทธ์การศึกษาจากเอกสารหรือตำราทางวิชาการ การประชุมเชิงปฏิบัติการและการนิเทศกำกับติดตาม ทำให้ผู้ร่วมศึกษาค้นคว้ามีความรู้ความเข้าใจในระบบการนิเทศภายใน มีขั้นตอนการปฏิบัติที่ชัดเจน สามารถปฏิบัติตามขั้นตอนได้อย่างต่อเนื่อง มีความรู้ความเข้าใจในการสร้างเครื่องมือ มีทักษะในการปฏิบัติการนิเทศผลการดำเนินงาน ทำให้โรงเรียนมีระบบการปฏิบัติการนิเทศภายในสามารถปฏิบัติตามขั้นตอนได้

อย่างต่อเนื่อง สม่่าเสมอ มีความจริงจังและจริงจังในการปฏิบัติ ส่งผลให้เกิดระบบการนิเทศภายในของโรงเรียน มีประสิทธิภาพบรรลุเป้าหมายในการศึกษาค้นคว้า สอดคล้องกับผลการศึกษาพัชนี ฌนอมลสิทธิ์ (2554) พบว่า การพัฒนาบุคลากรด้านการนิเทศภายใน โดยใช้กลยุทธ์ การศึกษาจากเอกสารหรือตำราทางวิชาการการประชุมเชิงปฏิบัติการ และการสังเกตการณ์สอน ทำให้ครูผู้ร่วมศึกษาค้นคว้าที่เข้าร่วมรับการประชุมปฏิบัติการ มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศภายใน และมีเจตคติที่ดีต่อการนิเทศภายใน ทำให้ครูผู้นิเทศปฏิบัติงานภายในด้วยความเอาใจใส่ต่อภาระงาน จากการประชุมเชิงปฏิบัติการ และการนิเทศกำกับติดตาม ในการพัฒนาบุคลากรด้านการนิเทศภายในโรงเรียนเทศบาลวัดกลาง อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น ทำให้มีผลการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวข้างต้นนั้น สามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. จากการใช้กลยุทธ์การประชุมเชิงปฏิบัติการ โดยดำเนินการประชุมเชิงปฏิบัติการ ณ ห้องประชุมเล็ก โรงเรียนเทศบาลวัดกลาง โดยมีวิทยากรบรรยายให้ความรู้ในกระบวนการนิเทศภายใน ทำให้ผู้ศึกษาค้นคว้าและผู้ร่วมศึกษาค้นคว้าทั้ง 5 คน พร้อมทั้งกลุ่มผู้ให้ข้อมูลจำนวน 8 คน มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการนิเทศภายในโรงเรียนทั้ง 5 ชั้นตอน คือ การศึกษาสภาพปัจจุบันปัญหาและความต้องการ การวางแผนและกำหนดทางเลือก การสร้างสื่อและพัฒนาวิธีการ การปฏิบัติการนิเทศ และการประเมินผลและรายงานผลได้เป็นอย่างดี

2. จากการใช้กลยุทธ์การนิเทศกำกับติดตาม เพื่อวางแผนงานการนิเทศติดตาม และสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้นิเทศกับผู้รับการนิเทศซึ่งจากการดำเนินงานตามกระบวนการการนิเทศภายใน พบว่า ผู้ร่วมศึกษาค้นคว้ามีความคิดที่เหมือนกัน คือ จะต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องมีกรอบระยะเวลาในการนิเทศที่ชัดเจน กำหนดจุดมุ่งหมายในการนิเทศ และสร้างปฏิสัมพันธ์ให้เกิดขึ้นระหว่างผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศผลการดำเนินงานด้านการนิเทศภายใน ทำให้ผู้ศึกษาค้นคว้าและผู้ร่วมศึกษา

ค้นคว้ามีการดำเนินการตามกระบวนการนิเทศภายในดีขึ้น และสามารถปฏิบัติกิจกรรมการนิเทศภายใน 5 ชั้นตอนได้อย่างถูกต้อง

ข้อเสนอแนะ

การศึกษาค้นคว้าการพัฒนาบุคลากรด้านการนิเทศภายในโรงเรียนเทศบาลวัดกลาง อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น ผู้ศึกษาค้นคว้ามี่ข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะเพื่อการนำไปใช้

1.1 ผู้บริหารต้องเป็นผู้โน้มน้าวชักจูงให้ครูเห็นความสำคัญของการทำงานเป็นทีม การนิเทศภายในต้องเป็นไปตามความต้องการของครูอย่างแท้จริงเป็นการนิเทศโดยครูและเพื่อครู

1.2 การพัฒนาบุคลากรโดยโรงเรียนเป็นผู้ดำเนินการเอง ทำให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของโรงเรียน ควรดำเนินการตามแผนการพัฒนาบุคลากรอย่างจริงจังและต่อเนื่อง มีการติดตามประเมินผล และนำผลประเมินไปปรับปรุงพัฒนาบุคลากรจึงจะประสบผลสำเร็จ ควรสร้างความสัมพันธ์และเจตคติที่ดีให้เกิดขึ้นในระหว่างการนิเทศภายในเพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปด้วยความเรียบร้อย

1.3 การพัฒนาบุคลากรด้านการนิเทศภายในต้องได้รับความร่วมมือจากผู้บริหารและครูทุกคนอย่างเต็มที่ จะทำให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืนทั้งองค์กร

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาค้นคว้าครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษารูปแบบการดำเนินการนิเทศภายใน ให้มีความสอดคล้องกับความต้องการ คุ่มค่า และเกิดประโยชน์ต่อการนำการนิเทศภายในเข้ามาใช้ในการบริหารจัดการสถานศึกษาในสถานศึกษาที่มีขนาดแตกต่างกัน

2.2 ควรศึกษาการพัฒนาสารสนเทศ เพื่อการดำเนินการนิเทศภายในกับโรงเรียนอื่น เพื่อให้การนิเทศมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

1. กรมวิชาการ. (2545). การปฏิรูประบบบริหารการศึกษาในกระทรวงศึกษาธิการ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา.
2. กรมวิชาการ. (2546). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 2 พ.ศ. 2545 และพระราชบัญญัติการศึกษาภาคบังคับ พ.ศ.2545. กรุงเทพฯ : อักษรไทย.
3. ชารี มณีศรี. (2542) การนิเทศการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : บุรพาสาน.
4. ชัดเจน ไทยแท้. (2543). เทคนิคการนิเทศเพื่อสนับสนุนการปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : สำนักงาน คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ.
5. ญัฐพร ธรรมโส. (2555). การพัฒนาบุคลากรด้านการนิเทศภายในของโรงเรียนอนุบาลชุมพวงวิทยา อำเภอชุมพวง จังหวัดนครราชสีมา. การศึกษาค้นคว้า อิสระ การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
6. ตรีประดับ บุญสาร. (2555). การพัฒนาบุคลากรด้านการดำเนินงานนิเทศภายในโรงเรียนคำยางพิทยาคม อำเภอวังสามหมอ จังหวัดอุดรธานี. การศึกษาค้นคว้าอิสระ การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
7. ธนัชพร ทองนอก. (2554). การพัฒนาบุคลากรด้านการนิเทศภายในโรงเรียนอนุบาลเทศบาล ตำบลโนนแดง อำเภอโนนแดง จังหวัดนครราชสีมา. การศึกษาค้นคว้าอิสระ การศึกษามหาบัณฑิตสาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
8. ประวิต เอรารวรรณ. (2545). การวิจัย ปฏิบัติการ : การเรียนรู้ของครูและการสร้างพลังร่วมในโรงเรียน. กรุงเทพฯ : ดอกหญ้าวิชาการ.
9. พชณี ถนอมสิทธิ์. (2554). การพัฒนา บุคลากรด้านการดำเนินงานนิเทศภายในโรงเรียนดอนยุงราษฎร์ประดิษฐ์วิทยาคาร อำเภอทมิฬไสย จังหวัดกาฬสินธุ์. การศึกษาค้นคว้าอิสระ การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
10. โรงเรียนเทศบาลวัดกลาง. (2556). “รายงานผลการจัดการศึกษา ปีการศึกษา 2556” ขอนแก่น.
11. สุดาวรรณ อุทัย. (2554). การพัฒนาบุคลากรด้านการนิเทศภายในของโรงเรียนเทศบาล 1 (วัดเจียงอี) อำเภอเมือง จังหวัดศรีสะเกษ. การศึกษาค้นคว้าอิสระ การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
12. สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2541). การพัฒนาระบบการนิเทศการศึกษานิตศ 100% โครงการพัฒนาระบบการนิเทศการศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ.
13. สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2542). การนิเทศ ติดตาม ควบคุมกำกับประเมิน และรายงานผล. เอกสารประกอบการอบรมโครงการพัฒนา คุณภาพการประถมศึกษา คพศ 7.
14. Kemmis S. and R. McTaggart. (1991). *The action research planner*. 3rd ed. Victoria : Deakin University Press.